

Ondertussen in het ziekenhuis

31 maart 2020

In het ziekenhuis hebben we altijd al een goed functionerend bedrijfsopvang team (BOT). Afgelopen week zijn we als geestelijk verzorgers en psychologen nóg intensiever met hen gaan samenwerken.

Hoe kunnen we mee zorgen dat zorgverleners hun veerkracht houden?

De verpleegkundigen op het cohort (isolatieafdelingen) krijgen behoorlijk wat voor hun kiezen. Verhalen van patiënten zijn vaak zo schrijnend. Patiënten zijn ontzettend ziek, of doodmoe.

Dagelijks zijn er nu dag-evaluaties en ik geniet van die momenten. Even kort met een aantal verpleegkundigen spreken: hoe ga je naar huis? Of wat heb je nodig om naar huis te kunnen gaan?

Het helpt mij om in mijn eigen spiegel te kijken. Hoe ga ik naar huis? Welke mensen draag ik met me mee? Ook ik vind het werken op het cohort spannend, voel me vaak onthand en ben geraakt door veel verhalen van patiënten. Hoe zorg ik dat ik de overgang kan maken naar de wereld buiten het ziekenhuis?

Ik ben gráág in het ziekenhuis, juist om er te zijn. Er zijn veel momenten die mij goed doen en die bevestigen dat we voor elkaar zorgen. In de onderlinge samenwerking; de verbondenheid; de zorgvuldigheid; én de eerlijkheid vind ik veerkracht.